

סימני דרך

אבנר שר בבית האמנים תל אביב

המכות במצרים העתיקה). הכח המניע שלהם הוא במבנה הצורני המהול בהשראה ודמיון אסוציאטיבי. אבנר שר מבקש ביצירתו לארוג מערכות יחסים חדשות על גבי מצע השעם אותו הוא חובט וחורט. צובע ושוורף עד שהוא מקנה לו חיוניות אדירה ממנה מבצבצים יצורים קמאיים סמלים וזיכרונות ילדות מהבית היהודי דתי בו גדל, וריאציות שאינן ניתנות כמעט לסיווג ואולי זו גם הבעת דעתו על המציאות העכשווית הטעונה והמורכבת מרסיסי עבר הווה ועתיד.

אוצר: אריה ברקוביץ

אבנר שר, לוקח אותנו למסע מרתק אל עולמו האישי, דרך מגוון עבודות ציור חומריות עשויות במיומנות מקצועית יוצאת דופן. בשפה ציורית, על גבול המופשט, הוא חורט, שורף, צובע, מפרק ומרכיב צורות ודימויים, תוך שימור זיכרונות אישיים וקולקטיביים, המקיימים בתוכם יחסים והתקשרויות שהמתבונן יכול לפענח ולחוות בהקשרים אסוציאטיביים, בין הנראה והמוכר לקסום והנסתר.

אבנר שר, מצייר בטכניקה אותה פיתח, כשאת המכחול והעיפרון הוא מחליף בחריטה, שריפה ושילוב חומרים נוזליים, כמו: יין אדום לקידוש, יוד פולידין, טרפנטין וחומרים אחרים על גבי מצע שעם. הבחירה המיוחדת בשעם כחומר גלם לעבודתו, נוצרה בזכות תכונותיו המדהימות: "מצאתי בשעם תכונות המקבילות לעם היהודי. עץ השעם גדל באגן הים התיכון, הוא יודע לשרוד שרפות יער ואסונות אחרים ולשקם עצמו כמו העם היהודי שעבר שואה ומלחמות וידע לשרוד ולשקם עצמו".

כך מתאר אבנר שר את הקרבה שהוא חש לחומר המהול אסוציאטיבית במסורת היהודית אותה ספג בבית. פעולת הציור של אבנר שר היא טוטאלית, מתמשכת, חזרתית ומשתרעת על פני זמן. מספר עבודות נעשות במקביל כשאת מפרה את רעותה באינטנסיביות אובססיבית. בעמלנות סזיפית, אבנר שר יוצר נדבך על נדבך עד שמתקבל מרקם תלת מימדי עשיר וחושני.

בשלב הראשון, השחתה אגרסיבית, שריטות חריטות התזת חומרים עד שהמצע מושחת לכלי הכר. בשלב השני התעמקות בכתמים, בשריטות ובחבלות במטרה לזהות כתמים שמבקשים לבלוט ולהתחזק. בשלב השלישי חיזוק הכתמים והקווים על ידי צריבה, שריפה וכוויה עד ליצירת הצורות הניתנות לזיהוי.

אבנר שר נושא איתו מסורת אמנותית אירופית ופרה-היסטורית, שמהווה בסיס למכלול יצירתו. הוא מנהל דיאלוג עם תולדות האמנות והמיתולוגיה היהודית מהם הוא שואב השראה, כמו גם ציורי מערות פרימיטיביים, סצנות מצוירות על גבי כדים יווניים, הירוגליפים מיצריים ותבליטים אשוריים, סמלים ואותיות עתיקים וגם האמנות הנאיבית וציורי הילד של דה בופה, חואן מירו ופאול קלה.

באחת האמירות הידועות של פאול קלה, הוא הגדיר את האמנות ואת אמנותו שלו כ"לקיחת הקו לטיול". גם אבנר שר לוקח את הקווים שלו לטיול. הקווים שלו קשורים לידו הבוטחת והמחושבת (אבנר שר הוא אדריכל במקצועו), והם נעים יחד במקצבים בלתי צפויים מראש וללא יכולת להינתק זה מזה. קשר סימביוטי זה, יוצר זרם של דימויים חוויות וקומפוזיציות שלא נענות בקלות לניסיונות לפרשם.

יצירתו של אבנר שר, אף שהיא נשענת על דימויים מעולם הילד והמיתולוגיה היהודית (סדרת האובליסקים המתארים את עשרת

SHER 2015